

114

"Tähtä! Tule ilma algus!" Kõrje waimu
 lüa jaanud seda kuuldes täis, ja
 ütelnud: "Missis mind ilma
 algusest iivab?" "Jallegamina
 rahul ei ole aja ära see figune xoxjus
 kes mind jüwot meest tahi's
 ilma algusest kui ^{minema} tuda mina
 teda ilma stas'ii falli."
 Talle koramus ema ja tütar Tõpuse
 seft paluma. Kui läinud ligasidde
 loafi kummi kuriwaim jäänud meega.
 põknuud peale pitgali meega.
 Teisel hommikul kui naabri alid
 ilufi tõusnud ja koramus Urust
 filmitfema, ei olla neomad suurega
 rindast. Urust tälust enam müüd
 näinud, kui ümmargune walg
 unne lofide ja fell' reool feisnud
 wäijese xingastfias pere naane oma
 tütraga piost. Kõis müüd almid
 ära maibunud, tõiis xurja waiitru
 ja pere mehega fellas traherit, mis
 nemad koore tammala Tõpuse

wasta: nii armu keetmata, on olme, aga
 ema ja tütar jäätys selle ept. hing
 et nad Tõpusele ole ametiga wõp. nurga
 luma alla nat. xoxfus ajaks puitdama
 minna, luda annud. Talleft alla
 ka siis wana inimeste jette
 järele see nimi Urust kauu
 tulnud mistana päre wani feal
 ümber kauru rahwa fuus igal
 ühel üks tuttasid rekt on.
 Urust kauast ei ole praegus
 müüd suuremad kuulda,
 kui feda: et feal peaje näw
 fees olma. ^(kõha fuis fuis) Tõpuse
 iifai ifag kui mind põlme peal
 kirjutas kõnles kord iibel talle
 wofel õhtal: Wana wabi fään
 wiinus rabe müüda kagore
 karpaga, Gaaremaifast Tuurely
 (praeguse Põise) kirikul rektus
 fealt tagafi tulles olla fään wongre
 peale natukene foja ilmaga
 tuxuma jäänud seft wofel
 piimus ta fu' mõifa ja